

Naar naturen kalder

HÓAST galdandi lögtingssamtýkt okkara um ikki at søkja limaskap í EEC — eini lögtingssamtýkt, sum sambandið er partur av, framtúrur blað floksins í gjár enn einaferð við áneyðunum fyri føroyskum limaskapi, tí sum blaðið sigur: »Afgørelsens time kommer stadig nærmere. Og man kan ikke blive ved at skubbe afgørelsen foran sig, end-sige stikke hovedet i busken for-nægte nødvendighedens tilstedeværelse».

FLOKKUR og blað okkara avnoka so sanniliga ikki nødvendighedens tilstedeværelse, heldur ikki »når naturen kalder« antin so ella so, sum í hesum føri sambandsins. Tað er tí jú í blóðið borið at hoyra til onkunstaðni ella undir onkrum, jú smærri og týðningarleysisari vit eru sum føroyingar í størst muligum fremmandum høpi, tess betri.

BLAÐIÐ sigur, at vit hava als einki at óttast innan EEC, tí sjálvt tey kúgaðu londini, ið nústani hava fingið rist av sær hjálandaokið, óttast ikki við limaskapi í EEC aftur at missa nývunna sjálvræðið — at hesi

mestsum øll standa í »kø« fyri at sleppa uppí.

ØLLUM øðrum flokkum enn sambandinum, sum eisini enn alment stendur við galdandi EEC-løgtings-samtýktina, verður brigðað, at hesir allir sum ein bert hava sligið upp í glens alt skilatos um eina føroyska EEC-framtíð og bert nýtt málið »som politisk spekulationsobjekt i agitationsejemed, dog med mindre og mindre held«.

EINGIN føroyingur, sum lesur sambandsblaðið, ivast í hesum døgum í hvørji ørindi sambandið og blað tess reka í EEC-málinum. At serliga nógv verður gjørt við hesa EEC-missión so stutt eftir lögtingsvalið og síðani helst minni upp undir næsta val, er ivaleyst, tí at eisini Dimma og sambandið ásanna, at lítið gott spyr burtúr at gera hetta til agitatóns-hjartamál burtur-av.

MINNI taktiskir enn so eru teir kortini ikki, og kundi slík skrivning antin so ella so ørkymla sær samráðingar, vit hava við EEC í lútuni, og harvið purrað upp undir eina breiðari fólka-hugsan fyri fullum limaskapi, ja so var nógv vunnið hjá EEC-missiónini í Føroyum.

VIT vita hvat vit hava, vit vita, at samráðingarnar hava higartil ikki gingið betur enn væl, men hóast soltnu úrslitini, serliga fyri meirviðgjörðar fiskavørur, har útlutningsliðið hevur frásóvið okkum øll »søgulig útlutningsrættindi«, hava vit kortini ikki mist vónina um ein handilssáttmála við EEC, sum til ber at liva við.

SAMBANDIÐ og blað tess kunnu garterað sum teimum lystir fyri føryskum limaskapi í EEC, tí nó gott úrslit — fullkomið »undirkastilsir« av føroyska fólkinum — rækka teir so aldri í hesi öldini, og verða teir politiskt, har teir hava sett seg, mong góð ár framyvir, skal ivaleyst verða borið til hjá øðrum politiskum pørtum á tingi at hava vunnið okkum eitt heiðurligt og mennandi samstarv við henda felagsskap.

Tí eisini sambandinum átti at verið greitt, at um hesum felagsskapi skal verða politiskt liv lagað og ikki verða álvarsliður meinbogi fyri innanhýsis friði og orsök til ófrið við aðrar partar, verður eisini EEC at sleppa onkrum av rættuliga stívrendu áskoðanum sínum um ein heim uttanfyri felagsskapin.

TÍBETUR er tað tó so, at EEC í dag

er annað enn tabellir, tollsatsir og revsandi klams mótvægis øllum, ið hætta sær at torga eina tilveru uttanfyri henda felagsskap.

MEN at DIMMA í sínum barlagda sambandska uppgávupolitikkini noktar at trúgva á tað ikki uttanum-sleppandi, at eisini EEC verður og er ávegis til at broyta »heimsáskoðan« sína, um alt ikki skal verða fast og læst um nøkur ár, vænta vit sjálvandi ikki uttan viðari. Einki slíkt stendur jú í lærubókunum »for de underDanige« støtter af en til enhver tid regerende overmagt.

TAÐ skal vera langt frá okkum bert at hava ivasamar hugsanir um henda felagsskap sum heild. Vit hava ikki slept trúnni á tað besta í aðalætlanum hansara. Vit hava framvegis vón um, at tann politiska búningin av EEC, sum sambandið av náttúru ikki kann hóma, sum fráliður fer at bota um møguleikar okkara til frægari samskipti — og til ta tíð verða vit uttanfyri.

sosigaley

Dimmalætting

DAEIBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝST

Herferðin heldur fram

Dimmalætting ger alt sum stendur í hennara makt fyri at fáa okkum inn í EF. Í oddagrein skrivur blaðið m.a.:

Alt fleere og fleere nationer synes at se fordelene i den sammenslutning af europæiske lande, som siden 1967 under benævnelsen EF lagde grunden til det, der tegner til at blive det største fælles handelsmarked nogen-sinde. Udenfor stænde lande, der gennem tiderne har haft fri udfoldelses-muligheder på det handelsmæssige som på andre områder, overvejer alvorligt at søge medlems-skab, og kuede lande, der nylig har rystet åget af sig, frygter ikke nogen af-givelse af suverænitet for-an sig, men står nærmest i kø for at komme med i fællesskabet.

Hvordan vi kommer til at blive stillet, når EF's indre marked med fri udfoldelsesmuligheder og

toldfrihed over medlems-landegrænserne bliver til virkelighed ved udgangen af næste år, får vi som udenforstående ikke nogen klarhed over førend til den tid. Man må blot håbe, at det ikke bliver for sent at undgå endna større vanskeligheder for det færøske samfund, end det allerede har at kæmpe med, hvis det skulle mis-lykkes at få i stand en til-fredsstillende ordning med EF. Forhandlinger ses ikke at have ført til større resultater hidtil.

Men afgørelsens time kommer stadig nærmere. Og man kan ikke blive ved at skubbe afgørelsen foran sig, end-sige stikke hoved-et i busken og fornægte nødvendighedens tilstedeværelse.

At Dimmalætting ikki roknar við nokrum úrslit-um í samráðingunum við EF um eina frihandilsav-talu er heilt greitt.

Bert vit ikki biða ov leingi at taka støðu, skriv-ar Dimmalætting. Hver skal siga: Latið okkum

innlima okkum ongantíð ov skjótt. Ein greiður sambands-boðskapur.

Tingmenn í tíðarneyð

Birgir Danielsen, lögtingsmaður, skrivur í Dagblaðnum, at litil samanhangur er á fyrstu víðgerð og nevndarar-beiði:

Í »Fimmaranum« í út-varpinum næst seinasta mikukvöld gjordi Birgir Danielsen, lögtingsmaður vart við, at ov litil sam-anhangur er millum fyrstu víðgerð av einum tingmáli og nevndararbeiðið, sum bæði tilsamans er veruliga víðgerðin av einum ting-máli.

Undir fyrstu víðgerð kemur fram ein rúgva av sjónarmiðum fram bæði frá samgongu og and-støðu og kanska persónlig sjónarmið. Hesi sjónarmið áttu at verið noterað niður av víðkomandi nevndar-formanni ella betri av ein-um skrivara og so kundu

hesi sjónarmið komið á borið undir nevndarvíð-gerðini.

Ofra er nevndarvíðgerð-in grunnskygd, tað er ov stutt tíð til hesa víðgerð og ofta fer víðgerðin fram millum tingfundir ella á tingfundum. Tíðin verður ov knapp og serliga visti Birgir Danielsen á, at and-støðan kann koma við góðum og víðismiklum broytingaruppskotum, sum tað tekur tíð til at byggja inn í uppskotið ið fyriliggur helst frá lands-stýrinum, men tíðin loyvir ikki hesum.

Tað er einki stuttligt at vera í tíðarneyð. Heldur ikki hjá tingmonnum. Her er tó at viðmerkja, at hann, sum var fyrstur at skapa tíðarneyðina, var partamaður Birgirs, An-finn Kallsberg, lögtings-formaður. Hann vildi fyri ein og hvønn pris hava tingið heim til hendan ásetta dag, og úrslitið bleiv hareftir. Sjálgjort er vælgiort.

Eitt ómaka par

Javnaðarflokkurin hevði landsfund suð-ur í Vági um viku-skiftið. Væl av fólki úr øllum landinum vóru møtt. Meginparturin av fundinum fór sum vera man til orðaskifti um aktuall politisk mál. Millum annað greiddu bæði lögmaður og hini landsstýris-fólkini frá teimum málum, sum tey ser-liga umsita.

Politikarar floksins vistu á, at hóast landsstýrið enn bert var hálvan fjórða mán-aða gamalt, er ikki so lítið komið av skafti. Skattalógin er broytt, og bundna samanspar-ingin er sett niður í helvt, fyri síðani heilt at detta burtur. Skjótul er settur á at fáa rentuspekulation-ina burtur. Stórar broytingar eru gjörðar innan fiskivinnuna osfr.

Fólk vóru samd um, at nú mátti haldast á og, sum floksformaðurin tók til, vit mugu tora og ikki skjóta planleyst í eyst og vest.

Hann nevndi eisini hetta ómaka parið — Javnaðarflokkin og Fólkaflokkin — sum hevði sett sær fyri at vinna á nokrum vandamálum, og nú ráddi bert um at hava rygg til at seta gjord-ar avtalur í gildi.

Øll politisk tiltøk eru og verða heldur ikki framyvir lika væl dámd. Tað fingur politikararnir at vita á fundinum, men øll vóru samd um, at landsstýrisflokkarnir nú máttu fáa ein møguleika at visa um teir vóru uppgávu sína vaksni.